

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

DECIZIA NR. 42/08.08.2006

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal prin adresa din data de 03.07.2006 asupra contestatiei depuse de SC X SRL impotriva masurilor dispuse de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de control Fiscal prin deciziile de impunere din data de 11.05.2006 si 12.05.2006 privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand:

- impozit pe profit;
- dobanzi aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoarea adaugata;
- amenzi contraventionale.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata SC X SRL solicita diminuarea debitului suplimentar stabilit, considerand netemeinice unele constatari din actele de control, motivand urmatoarele:

Societatea a solicitat Directiei Generale a Finantelor Publice, conform adresei din data de 10.11.2005, inregistrarea Deciziei Curtii de Apel din 20.10.2005 prin care este exonerata de la plata sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata cu dobanzile si penalitatile de intarziere aferente, in vederea restabilirii situatiei existente la data de 30.03.2004 a debitelor societatii fata de

bugetul consolidat al statului, primind cu adresa din 29.12.2005 un raspuns negativ.

Cu ocazia controlului efectuat in luna mai 2006, organul de control considera suma drept taxa pe valoarea adaugata cuvenita din decembrie 2005.

SC X SRL sustine ca nu datoreaza impozitul pe profit calculat suplimentar de catre organul de control intrucat inregistrarea pe cheltuieli a sumei s-a facut in baza listelor de inventar, aducand la zi stocurile in functie de consumurile realizate.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata, contestatoarea considera ca factura din 26.07.2004 de la SC Y SRL, a fost inregistrata corect in contabilitate avand la baza marfa primita, fiind anexat faxul expediat de furnizor deoarece originalul facturii a insotit marfa si s-a pierdut.

De asemenea contestatoarea considera calcularea taxei pe valoarea adaugata suplimentara, aferenta consumurilor de materiale inregistrate in contabilitate in lunile decembrie 2004 si ianuarie 2005, fara temei legal si eronata.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 11.05.2006, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Control Fiscal au constatat urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunal, avand ca obiect principal de activitate: Constructii de case din lemn si lucrari de geniu, cod CAEN 4521.

Intrucat societatea nu mai realizeaza venituri incepand cu luna septembrie 2004 si in continuare, Activitatea de Control Fiscal a solicitat, prin adresa din 15.03.2006, Oficiului Registrului Comertului de pe langa Tribunal comunicarea situatiei juridice a SC X SRL.

Cu adresa din 16.03.2006, Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunal, a comunicat Activitatii de Control Fiscal ca SC X SRL se afla in stare de lichidare.

Prin incheierea pronuntata la data de 10.05.2005 de judecatorul delegat la Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunal s-a admis cererea formulata de Oficiul National al

Registrului Comertului si s-a constatat dizolvarea SC X SRL pentru neefectuarea preschimbarii certificatului de inmatriculare si a celui de inregistrare fiscala cu noul certificat de inregistrare continand codul unic de inregistrare, pana la data de 31.12.2004.

Cu privire la impozitul pe profit, organele de inspectie fiscala au constatat ca, SC X SRL a calculat si evidentiat in contabilitate pentru anul fiscal 2004 un impozit pe profit, dar la organul fiscal teritorial a declarat doar o suma mai mica, stabilind astfel un debit suplimentar.

In luna septembrie 2004 SC X SRL a inregistrat in mod nejustificat pe cheltuieli de exploatare (cont 601 - Cheltuieli cu materiile prime) suma prin nota contabila din 30.09.2004.

Aceste cheltuieli nu sunt aferente veniturilor realizate deoarece societatea nu a mai realizat venituri incepand cu luna septembrie 2004.

Administratorul societatii a refuzat sa dea explicatii scrise la solicitarea organelor de inspectie fiscala.

Astfel, organele de inspectie fiscala au retinut ca aceste cheltuieli sunt nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil si au procedat la calculul impozitului pe profit suplimentar.

Au fost incalcate prevederile art. 13, art. 19, art. 21 alin.(1), alin. (4) lit. b) si art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar au fost calculate majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

Prin decizia de impunere din 12.05.2006, emisa in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 11.05.2006, organele de inspectie fiscala au stabilit obligatii fiscale suplimentare reprezentand impozit pe profit, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice precum si dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Prin contestatia formulata SC X SRL contesta din decizia de impunere din 12.05.2006 suma reprezentand impozit pe profit impreuna cu dobanzile aferente.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata, prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 11.05.2006, organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

Prin decontul de taxa pe valoarea adaugata aferent lunii decembrie 2005, inregistrat la Administratia Finantelor Publice in 25.01.2006, societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adaugata, suma stabilita eronat deoarece conform balantelor de verificare si jurnalelor de vanzari-cumparari, in perioada 01.04.2004 - 31.12.2005, societatea inregistreaza taxa pe valoarea adaugata de rambursat iar prin Decizia Curtii de Apel din 20.10.2005, societatii i-a fost dat castig de cauza la recursul formulat, pentru suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere.

Astfel, totalul taxei pe valoarea adaugata de rambursat este mai mic, rezultand o diferenta de taxa pe valoarea adaugata solicitata in plus care nu se justifica la rambursare.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a dedus in mod eronat taxa pe valoarea adaugata astfel:

Suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa in luna iulie 2004 in baza unei copii fax a facturii din 26.07.2004, emisa de SC Y SRL, reprezentand materiale de constructii si finisaje.

Sumele reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa cu ocazia achizitionarii materiilor prime, in conditiile in care in lunile decembrie 2004 si ianuarie 2005 societatea inregistreaza cheltuieli cu materii prime fara sa realizeze produse finite si venituri din vanzarea acestora in aceasta perioada si nici in continuare.

In concluzie, din suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare a fost scazuta suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata nejustificata la rambursare.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca au fost incalcate prevederile art. 145 alin. (8) lit. a), art. 156 alin. (1) lit. c) si art. 158 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicata.

Prin decizia de impunere din 11.05.2006 emisa in baza raportului de inspectie fiscala pentru rambursarea soldului negativ a taxei pe valoarea adaugata incheiat in data de 11.05.2006 din suma solicitata la rambursare, s-a aprobat o parte si s-a respins cealalta.

Prin contestatia formulata SC X SRL contesta din decizia de impunere din data de 11.05.2006 neaprobarea la rambursare a sumei.

Prin procesele verbale de constatare si sanctionare a contraveniilor numerele incheiate in data de 05.05.2006, au fost aplicate amenzi contraventionale din care societatea contesta o parte.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza suma reprezentand impozit pe profit, stabilita prin decizia de impunere din 12.05.2006, in conditiile in care aceasta a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu materii prime fara sa realizeze produse finite si venituri din valorificarea acestora.

In fapt, SC X SRL a inregistrat in luna septembrie 2004, cu nota contabila din 30.09.2004, in contul 601 " Cheltuieli cu materii prime" o suma.

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 11.05.2006, organele de inspectie fiscala , au constatat ca aceste cheltuieli sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil conform art. 19 si art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, calculand in sarcina societatii un impozit pe profit suplimentar pentru trimestrul III 2004.

Asa cum rezulta din balanta de verificare la 30 septembrie 2004, anexata la dosarul cauzei, societatea nu inregistreaza in luna septembrie produse finite si nici venituri din vanzarea produselor finite.

In drept, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

" (1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se

scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile.”

Art. 21 alin. (1) din acelasi act normativ, precizeaza:

“ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin actele normative in vigoare.”

In temeiul prevederilor legale citate, se retine ca intrucat societatea nu a inregistrat produse finite si venituri din vanzarea produselor finite incepand cu luna septembrie 2004, asa cum ea insasi recunoaste in contestatia depusa, cheltuielile cu materiile prime inregistrate in luna septembrie 2004 nu reprezinta cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, fiind nedeductibile la determinarea profitului impozabil si implicit la calculul impozitului pe profit.

In consecinta, pentru acest capat de cerere, reprezentand impozit pe profit, contestatia urmeaza sa fie respinsa, ca neintemeiata.

2. Referitor la dobanzile aferente impozitului pe profit, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca pentru impozitul pe profit datorat la bugetul de stat si nevirat pana la data controlului se datoreaza dobanzi.

Cauza supusa solutionarii isi gaseste rezolvarea in art. 114 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care prevede:

“ (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.”

Art. 115 alin. (1) din acelasi act normativ, precizeaza:

“ (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Deoarece din documentele anexate la dosarul cauzei dar si din cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior rezulta ca SC X SRL are obligatii bugetare reprezentand impozit pe profit neachitate la scadenta, rezulta ca datoreaza dobanzi pana la data achitarii sumei datorate, inclusiv.

Avand in vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, se retine ca pentru capatul de cerere reprezentand dobanzi aferente impozitului pe profit in suma de 809 lei, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Directia Generala a Finantelor publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL are dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata in conditiile in care societatea a dedus aceasta taxa fara a avea la baza documente originale si a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli nedeductibile la determinarea profitului impozabil pentru care a dedus taxa pe valoarea adaugata la aprovizionare.

In fapt, SC X SRL a inregistrat in contabilitate, in luna iulie 2004, taxa pe valoarea adaugata pe baza unei copii fax a facturii din 26.07.2004, emisa de SC Y SRL.

In drept, art. 145 alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“ (8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestari de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informatiile prevazute la art. 155 alin. (8), si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.”

Conform pct.51 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/06.02.2004:

“ Justificarea deducerii taxei pe valoarea adaugata se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevazute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. In cazuri exceptionale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare,

deducerea poate fi justificata cu documentul reconstituit potrivit legii.”

Luand in considerare prevederile legale citate, s-a retinut ca intrucat SC X SRL a inregistrat in contabilitate o copie a facturii din 26.07.2004 si nu originalul acesteia, nu avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata din aceasta factura.

Motivatia contestatoarei ca inregistrarea in contabilitate a facturii in speta s-a efectuat pe baza unei copii fax pentru ca exemplarul original al acesteia s-a pierdut la livrarea marfii, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece in cazul pierderii exemplarului original, acesta se reconstituie conform legii.

In lunile decembrie 2004 si ianuarie 2005, societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu materiile prime, in conditiile in care asa cum s-a aratat in cuprinsul deciziei societatea nu realizeaza in aceasta perioada produse finite si nici venituri din vanzarea produselor finite.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca, societatea nu avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata, aferenta acestor materii prime.

In drept, art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“ (3) Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila.”

Luand in considerare cele precizate, se retine ca, intrucat materiile prime nu au fost utilizate in procesul de productie pentru realizarea de produse finite, asa cum s-a aratat in continutul deciziei, taxa pe valoarea adaugata aferenta materiilor prime este nedeductibila.

In consecinta, pentru acest capat de cerere, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, contestatia urmeaza sa fie respinsa, ca neintemeiata.

Referitor la solicitarea contestatoarei de a dispune inregistrarea corecta a Deciziei din 20.10.2005 a Curtii de Apel -Sectia Comerciala, de Contencios Administrativ si Fiscal, la data de 30.03.2004, s-a retinut ca, decizia a fost pronuntata in sedinta publica din data de 20.10.2005, aceasta neputand fi inregistrata retroactiv la Administratia Finantelor Publice intrucat, aceasta decizie produce efecte din momentul pronuntarii.

4. Referitor la amenzile contraventionale, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL le datoreaza, in conditiile in care nu are competenta materiala de solutionare.

Conform art. 32 din Ordonanta Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor:

“ (1) Plangerea insotita de copia procesului verbal de constatare a contraventiei se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat sa o primeasca si sa inmaneze depunatorului o dovada in acest sens.

(2) Plangerea impreuna cu dosarul cauzei se trimite de indata judecatoriei in a carei circumscriptie a fost savarsita contraventia.”

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 180 si art. 186 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL, pentru suma totala reprezentand impozit pe profit, dobanzi aferente impozitului pe profit si taxa pe valoarea adaugata.

2. Directia Generala a Finantelor Publice nu are competenta materiala de solutionare a amenzilor contraventionale.

Punctul 1 din prezenta decizie poate fi atacat la Tribunal in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.